

regler i vejlovgivningen under Trafikministeriet med hensyn til den blå-hvide skiltning, der af trafikale grunde kan opsættes til seværdigheder, sportsanlæg og lignende, dels med reglerne i naturbeskyttelsesloven om adgang for private til at opsætte mindre oplysningsskilte ved indkørslen til ejendomme i det åbne land. Det er endvidere søgt imødekommet ved nye regler i vejlovgivningen under Trafikministeriet med hensyn til skiltning (en ny serie sort-hvide henvisningsskilte) til visse private virksomheder på landet, som kan tillades og opsættes af vejmyndighederne mod brugerbetaling. Dog afventes bekendtgørelsen om servicevejvisning (brugerbetaling), som omfatter de sort-hvide skilte. Reglerne om særlig servicevejvisning til virksomheder og erhverv har endvidere til formål at undgå øvrig virksomhedsskiltning vendt mod vejtrafikken.

Et andet ønske har været, at der åbnes mulighed for skiltning inden for erhvervsområder, også for området er helt udbygget. Efter de gældende regler kan der først opsættes andre skilte end virksomhedsreklamer, dvs. reklamer, der opstilles umiddelbart ved bygningerne, når området er udbygget.

Det nuværende forbud har vist sig uhensigtsmæssigt i de erhvervsområder, hvor der ved lokalplan er truffet beslutning om, at området skal bebygges, men hvor de første byggerier endnu ikke fratager området karakteren af åbent land.

For så vidt angår disse områder åbner forslaget mulighed for, at der i lokalplanlagte erhvervsområder i det åbne land kan opsættes skilte om salg af erhvervsgrunde og om reklame eller vejvisning for etablerede virksomheder, selvom skiltet ikke – som det kræves efter de gældende regler – opsættes lige ved virksomheden.

Under hensyntagen til trafikikkerheden og for at undgå skiltning, der virker dominerende i landskabet, indebærer forslaget, at miljøministeren, ligesom det er tilfældet efter § 21, stk. 2, nr. 4, om mindre oplysningsskilte og idrætsanlæg, bemyndiges til at fastsætte nærmere de nærmere regler, der skal gælde herom. Sådanne regler vil beskrive de formål, der kan skiltes for, f.eks. for nuværende og kommende virksomheder og for salg af erhvervsgrunde, hvor skiltene kan opstilles, hvor store de må være osv. Det er ikke tanken, at der skal skiltes mod motorvej. Fastsættelse af nærmere regler vil ske i samarbejde med Vejdirektoratet og Trafikministeriet.

Skilte om salg af erhvervsgrunde opsættes i dag hyppigt i det åbne land, uanset at det ikke er tilladt, og håndhævelsen er varierende. Med forslaget vil behovet for denne skiltning i et vist omfang kunne imøde-

kommes, samtidig med at der stilles krav til skiltningens udseende og placering m.v.

Amtet er tilsynsmyndighed og skal efter § 73, stk. 6, foranledige, at konstaterede ulovlige forhold bringes til ophør. Efter § 74, stk. 3, kan tilsynsmyndigheden under nærmere omstændigheder ved en selvhjælpshandling foretage det fornødne på ejerens regning, hvis et ved dom meddelt påbud ikke efterkommes. Med henblik på at styrke håndhævelsen foreslås en lempelse af adgangen til at foretage selvhjælpshandlinger i sager om ulovlig skiltning. Der henvises til bemærkningerne til forslag nr. 44 vedrørende § 74, stk. 5.

Til nr. 13-18

Offentlighedens adgang til naturen

For at gennemføre de forbedringer af adgangsmulighederne, som miljøministeren har aftalt med Fri-luftsrådet, Danmarks Naturfredningsforening og jordbrugerhervene ved »adgangsftalen«, foreslås ændringer i naturbeskyttelseslovens kapitel 4, som udvider mulighederne for færdsel i det åbne land og i skovene, som præciserer og forbedrer reglerne om ridning, og som indfører en anmeldelsesordning for lukning af visse veje og stier. Baggrunden for ændringsforslagene og hovedindholdet er nærmere beskrevet i de almindelige bemærkninger afsnit 2.3.

Til nr.13

Bestemmelsen svarer i vidt omfang til den eksisterende § 22, stk. 1. Af redaktionelle grunde foreslås en ændring af beskrivelsen af, på hvilke arealer offentligheden har adgang til færdsel langs vore kyster. Indholdsmæssigt gives der bedre mulighed for ridning på strande, og der indføres en mindre begrænsning i adgangen til at medtage løse hunde.

Efter den gældende § 22, stk. 1, har offentligheden adgang til færdsel til fods på strandbredder og andre kyststrækninger mellem daglig lavvandslinje og den sammenhængende landvegetation. Tilføjelsen, »der ikke er domineret af salttålende planter eller anden strandbredsvegetation«, har redaktionel karakter og udvider ikke området for strandadgangsretten.

Betegnelsen »den sammenhængende landvegetation« findes dels i den eksisterende naturbeskyttelseslovs § 15, hvor betegnelsen angiver udgangspunktet for fastlæggelsen af strandbeskyttelseslinjen, dels i den eksisterende § 22 som angivelse af grænsen for offentlighedens færdsel langs vore kyster.

Afgrænsningen kan især have betydning de steder, hvor der ikke er strandbredder i traditionel forstand. Dette gælder således ved mange strandenge. Udtryk-